

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
Tòa Thánh Tây Ninh

BẢN TIN THẾ ĐẠO

Thông tin - Phổ truyền giáo lý Đạo Cao Đài

Bản Tin Thế Đạo

Số 75 ngày 28-2-2017

TIN CAO ĐÀI HẢI NGOẠI

Ban Thế Đạo Hải Ngoại

Theo tin từ Ban Thế Đạo Hải Ngoại đến ngày hôm nay, thành phần Ban Thế Đạo Hải Ngoại nhiệm kỳ 8 (2016-2019) như sau:

- *- Tổng Quản Nhiệm: Quốc sĩ Nguyễn Ngọc Dũ
- *- Đệ I Phó Tổng Quản Nhiệm
kiêm Trưởng Nhiệm Ngoại Vụ: Hiền Tài Trịnh Ngọc Túy
- *- Đệ II Phó Tổng Quản Nhiệm: Hiền Tài Lý Phước Hùng
- *- Trưởng Nhiệm Thanh Sát: Hiền Tài Nguyễn Đăng Kích
- *- Trưởng Nhiệm Truyền Thông
- Báo Chí: Hiền Tài Sam Nguyễn
- *- Trưởng Nhiệm Kinh Tài: Hiền Tài Nguyễn Minh Tài
- *- Trưởng Nhiệm Văn Hóa Xã Hội: Hiền Tài Mai Hòa Đường

Ban Phước Thiện

Thành phần Ban Phước Thiện đã được công cử như sau:

- *- Qu. Tổng Quản: Quốc sĩ Bùi Đắc Hùm
- *- Đệ I Phó Tổng Quản: Quốc sĩ Bùi Đông Phương
- *- Đệ II Phó Tổng Quản: Quốc sĩ Mai Thanh Truyết
- *- Thành viên: Quốc sĩ Đặng Cẩm Hồng

*- Thành viên: Quốc sĩ Nguyễn Tấn Phát

Ban Pháp Chánh

Thành phần Ban Pháp Chánh như sau:

*- Qu. Tổng Quản Nhiệm: Quốc sĩ Nguyễn Thừa Long

*- Phó Tổng Quản: Hiền Tài Đào Duy Linh

Khảo Cứu vụ

*- Viện Trưởng Khảo cứu vụ: Quốc sĩ Tiến sĩ Nguyễn Thanh Bình

*- Phó Viện Trưởng Khảo cứu vụ: Quốc sĩ Tiến sĩ Mai Thanh Truyết

*- Phó Viện Trưởng Khảo Cứu Vụ Hiền Tài Tiến sĩ Nguyễn Hữu Nghiệp

Cao Đài Hải Ngoại đang thực hiện chương trình “ Cầu Hiền Giúp Đạo” mời những nhân sĩ có đạo tâm ngoài xã hội tham gia vào việc giúp Đạo trợ Đồi. Các điều kiện, hồ sơ đã được phổ biến trong Bản Tin Thế Đạo số 74 ngày 17-2-2017 và Bản Tin này đã được đăng trên Web www.banthedao.net Mục Bài Mới

Nguyễn Ngọc

* * * * *

TRONG SỐ NÀY

- *- Tin Cao Đài Hải Ngoại. Trang 01
- *- Phương Luyện kỹ đặng vào con đường thứ ba
Đại Đạo (Đức Hộ Pháp) Trang 03
- *- Họa Mặt Tân Niên Tây Ninh Đồng Hương Hội
Bắc California ngày 12-2-2017 tại San Jose, CA
- Vài hình ảnh buổi họa mặt Trang 09
- *- Hai mươi (20) điều đại tu dưỡng trong đời người
(Nguồn internet) Trang 14
- *- Phân ưu Trang 20

Phương Luyện Kỹ đặng vào Con Đường Thứ Ba Đại Đạo. (Trích đoạn)

Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc

Luyện kỹ là sửa mình, hay là phương pháp tu thân của con người.

Trên phương diện “ Nhân sinh quan “, con người là một thực thể linh hoạt, tối linh hơn tất cả muôn loài. Con người có tâm hồn, có tư tưởng, có tình cảm, có trí khôn, có khả năng sáng tạo và tiến bộ không ngừng.

Vì nhu cầu vật chất, loài người đã cố gắng phát minh cơ năng hữu tướng đến mức tận mỹ, quên lãng sự trau tâm sửa mình để trở nên tận thiện. Vì nặng vật chất hơn tinh thần nên như loài đã bôn xu trên nẻo lợi đường danh gây nhiều tội ác, nghịch thù, xô xát chém giết lẫn nhau, tạo cảnh chiến tranh thảm khốc là tai họa đương nhiên dẫn dắt đến cơ tận diệt.

Cho nên lấy sự tận thiện của tinh thần kèm chế đà tiến triển của sự tận mỹ vật chất tức là giục tấn theo Đạo Trung Dung, tạo cơ chuyển thế, lập đời Minh Đức Tân Dân, tận thiện và tận mỹ.

Con đường thứ ba Đại Đạo là con đường nào?

Luận xét theo lời chỉ dẫn về Phương Luyện Kỹ của Đức Hộ Pháp ở đoạn trước, chúng ta nhận thấy có mấy điểm căn bản:

“Bảo thủ cho được cái Tâm, tạo dựng cái Tâm cho nên chí Thánh. Muốn được vậy, phải tập mình đừng ham muốn các điều chi cho mình nữa, phải quên mình để phụng sự cho Vạn Linh, đoạt cho được ba ngàn công quả.

Thương yêu nhưn sanh và vật loại hơn mình và coi đồng thể đồng sanh với mình. Nhìn

vào hành tàng và sự thương yêu của Đức Chí Tôn và Phật Mẫu đối cùng Vạn Linh thế nào, chúng ta tập theo thế ấy, đó mới chính là phận sự của mình.

Đoạn chót của Phương Luyện Kỹ có câu:.

“ Thương yêu vô tận.

Ấy là chìa khóa mở cửa Bát Quái Đài tại thế này”.

Như vậy, có thể nói: **Vào con đường thứ ba là tạo cho được cái Tâm chí Thiện chí Ái để bước vào Bát Quái Đài.**

Luận cách khác:

Con người có 3 thể: Xác thân, Chơn Thần, và Linh Hồn. Đó là Tam Bửu Tinh, Khí, Thần đối chiếu với Tam Thể của Đại Đạo là Cửu Trùng Đài, Hiệp Thiên Đài và Bát Quái Đài.

Cửu Trùng Đài là hình thể của Đạo, thuộc Tinh.

Hiệp Thiên Đài là Chơn Thần của Đạo, thuộc Khí.

Bát Quái Đài là Linh Hồn của Đạo, thuộc Thần.

Thể thứ nhất là Tinh, thể thứ nhì là Khí, thể thứ ba là Thần. Đi vào con đường thứ ba Đại Đạo tức là bước vào ngưỡng cửa Bát Quái Đài là nơi Tòa ngự của Đức Chí Tôn và các Đấng Thần, Thánh, Tiên, Phật. **Vì khi con người đã thực hành được các điều mục trong Phương Luyện Kỹ là đắc Đạo tại thế rồi vậy.**

Phải biết thân thích cùng cả nhưn vật tức là tìm nguyên do của Vạn Linh cùng Chí Linh.

Đấng Tạo Hóa hóa sanh muôn vật, Đấng ấy là Đấng Chí Linh tức là Trời.

Đấng Chí Linh sinh ra Vạn Linh, do đó mới có muôn loài vạn vật từ vật chất, thảo mộc, thú cầm đến loài người là phẩm đứng đầu khôn ngoan hơn vạn vật. Thế nên, người và vạn vật là bạn đồng sanh, cùng chung một nguồn cội, con chung của hai Đấng Tạo Doan, một Ông Cha và một Bà Mẹ Thiêng Liêng là Đức Chí Tôn và Đức Phật Mẫu. Như vậy thì dầu cho cỏ cây, sắt đá đến chí thú cầm và loài người, thấy thấy đều thọ tánh linh của Tạo Hóa, nhưng sở dĩ phải phân ra cấp bậc sang hèn, hình thức khác nhau là vì người đi trước kẻ đi sau trong trường thi tấn hóa của cơ luân chuyển.

Là bạn đồng sanh, chẳng những chúng ta phải biết bảo trọng mạng sống cho nhau trong tình nhưn loại, mà chúng ta phải quý trọng mạng sống của muôn loài với tình thương vô tận cho hạp tánh đức háo sanh của Tạo Hóa để đui đỡ nhau trên bước đường tấn hóa hầu đi từ phẩm tới Đấng Chí Linh.

Xin trích lời Thuyết Đạo của Đức Hộ Pháp ngày 29 tháng 7 Canh Dần (1950):

“ Con người cũng một phần trong vạn vật. Đức Chí Tôn định cho loài người làm chúa của vạn vật là tại sao? - Bởi con người có tánh linh hơn vạn vật là biết thương yêu bảo tồn chúng nó, ví như mình thương yêu con gà, con chó mình mới nuôi để cho nó sanh hóa ra nhiều. Hoặc mình thương cái cây, cái trái mới gieo trồng nó, vô phân tưới nước cho được sung mãn nảy nở thêm ra, mới xứng đáng làm chúa của vạn vật”.

Tóm lại, tất cả muôn loài, cầm thú, côn trùng, thảo mộc.v.v...cũng như loài người, vốn là bạn đồng sanh cùng một nguồn gốc nơi Đấng Chí Linh. Chúng ta phải biết thân thích, tức là gần gũi thương yêu hơn là bạc đãi sát hại một cách vô tâm mà trái với đức háo sanh của Thượng Đế.

Phải ân hậu và khoan hồng.

Ân là ơn, Hậu là dày dặn.

Ân hậu là thi ân nhiều, làm ơn không biết chán. Người ân hậu là người có ân đức rộng lớn, ăn ở có thể có chung, trước cũng như sau không thay dạ đổi lòng. Dầu gặp cảnh giàu hay nghèo, đối xử với người vẫn giữ một mực, biết trọng nghĩa khinh tài, thi ân bất cầu báo, lưu nhưn tình cùng tất cả mọi người không bao giờ phai lợt.

Khoan hồng là lòng rộng lượng, quảng đại, không cố chấp. Lấy tánh khoáng đạt rộng rãi đối xử với người, không nhỏ nhen, hẹp hòi.

Ân hậu và khoan hồng là hai đức tánh liên quan với nhau nên đã được ghép chung thành một danh từ khoan hậu, là tấm lòng rộng rãi, đức độ dày dặn.

Một sự tích về lòng khoan hậu:

Bào Thúc Nha và Quán Trọng.

Bào Thúc Nha chết, Quán Trọng thương tiếc, khóc rất thảm thiết, nước mắt ướt đầm cả vạt áo.

Có người hỏi : - Ông với Bào Thúc không phải là họ hàng thân thích gì, mà sao ông khóc quá như vậy?

Quán Trọng nói : - Người không rõ, để ta nói cho mà nghe. Ta lúc nhỏ khốn khổ, thường buôn bán chung với Bào Thúc. Lúc chia lời

bao giờ ta cũng lấy phần hơn mà Bào Thúc không cho ta là tham, biết ta gặp cảnh quần bách bất đắc dĩ phải lấy như thế. Ta ở chợ búa thường bị lắm kẻ dọa nạt, Bào Thúc không cho ta là nhác, biết ta có bụng bao dung. Ta bàn việc với Bào Thúc nhiều khi việc hư hỏng, Bào Thúc không cho ta là ngu, biết lúc may lúc rủi cho nên công việc có thành có bại. Ta ba lần ra làm quan, ba lần bị bãi, Bào Thúc không cho là bất lực, biết ta chưa gặp thời. Ta ra trận ba lần đánh thua cả ba,

Bào Thúc không cho ta là bất tài, biết ta còn mẹ già để phụng dưỡng. Ta nhận nhục thờ vua Hoàn Công, Bào Thúc không cho ta là vô sĩ, biết ta có chí làm ích lợi cho cả thiên hạ.

Sanh ra ta là cha mẹ, biết ta là Bào Thúc, ta thương khóc thế này đã thấm vào đâu!

(Rút trong Cổ Học Tinh Hoa)

Trên đời, Bá Nha và Tử Kỳ được người ta gọi là bạn tri âm.

Còn Bào Thúc Nha và Quán Trọng người ta gọi là bạn tri kỷ.

Bào Thúc Nha không những là bạn tri kỷ, còn có thể gọi là người khoan hậu đối với Quán Trọng.

Phải thanh nhàn, đừng vị kỷ

Phải thanh nhàn.

Chúng ta phải để tâm hồn được thanh thơi, không nên quá ràng buộc mình vào vòng danh lợi, phải lao tâm nhọc trí.

Chúng ta sống trong cảnh phồn hoa vật chất, thường chịu ảnh hưởng của ngoại cảnh thế tình, tâm trí không bao giờ được yên tĩnh do lục đục thất tình khuấy động. Cho nên muốn được thanh nhàn cần gạt bỏ Tham, Sân, Si là

nguồn gốc đưa con người đến chỗ ham, mê, thù, giận. Một khi trói buộc vào các tánh ấy thì tâm hồn chúng ta lúc nào cũng bận rộn, không thanh thơi. Vì thế, cần phải gìn lòng được cởi mở, thơ thối ung dung.

Người thanh nhàn lúc nào cũng biết an phận thủ thường, không đứng núi này trông núi nọ. Biết “thích kỷ tự an” hoặc “tùng ngộ nhi an” nghĩa là biết an vui với số phận mà “lạc tại kỳ trung”.

Một sự tích “Thích kỷ tự an”

Đức Khổng Tử đi chơi núi Thái Sơn, gặp ông Vinh Khải Kỳ ngao du ở ngoài đồng, mặc áo cừu, thắt lưng dây, tay khải đàn cầm, vừa đi vừa hát.

Đức Khổng Tử hỏi : “Tiên sinh làm thế nào mà thường vui vẻ thế?”

Ông Vinh Khải Kỳ nói : “Trời sinh muôn vật, loài người quý nhất, mà ta được làm người, đó là một điều đáng vui. Trong loài người, đàn ông quý hơn đàn bà, mà ta được làm đàn ông, đó là hai điều đáng vui. Người ta sanh ra, có người đui què, có người non yếu, mà ta khỏe mạnh nay đã chín mươi tuổi, là ba điều đáng vui..... Còn cái nghèo là sự thường của thế gian, cái chết là sự hết của đời người. Ta nay ở phận thủ thường đợi lúc chết thì có gì là lo buồn”.

Đức Khổng Tử nói : “Phải lắm! Thế là Tiên Sinh biết cách tự làm cho khoan khoái mà hưởng sự vui thú ở đời”. Cái vui sướng không ở đâu xa, mà ở ngay trong mình. Không ở sự giàu sang, mà ở trong tâm yên vui. Hễ biết sung sướng thì được sung sướng.

Những bậc Thánh Nhơn biết “tri túc” nghĩa là biết đủ với mình hay nói cách khác là “không thấy mình túng thiếu hay bị ràng buộc

bởi điều chi cả” thì mới được an nhàn tự tại.

Nhà Hiền Triết Hy Lạp Épicure có câu: “ Se suffire à soi même c'est posséder le plus précieux des biens : la Liberté”. Nghĩa là : Tự túc là có được một thứ của quý nhất trên đời : Sự tự do.

Như vậy, thanh nhàn là “ Tự do của tâm hồn”.

Đừng vị kỷ.

Kỷ là Ta, là Bản ngã (le Moi).

Vị kỷ là chỉ biết có Ta, vì Ta, người như thế hoàn toàn ích kỷ (Égoiste). Phản nghĩa với “vị kỷ” là “vị tha” hay là “vô ngã” (la négation de soi), nghĩa là không có Ta.

Vì chỉ biết ích lợi riêng cho mình nên không kể đến người, vì quá bảo thủ cho bản thân mà quên mất sự sống còn của người khác, do đó, tấm lòng từ thiện không nảy nở được để tế khổn phò nguy, giúp kẻ yếu cô hoạn nạn nếu mỗi cá nhân giữ tánh ích kỷ đó. Đời đời thì tánh vị tha lúc nào cũng là một đức tính cần thiết cho người tu hành nói riêng, cho tất cả mọi người nói chung.

Dẫu ai dèm pha chê trách mình điều gì cũng đừng nên vi giận.

Nghe thấy ai khen điều gì cũng chưa nên vui mừng. Không quá vui vì được phước, mà cũng đừng quá buồn khi gặp tai họa.

Con người có lương tri, lương năng tức là có cảm giác, nên khi gặp vui cũng vui, gặp buồn cũng buồn, nhưng đừng để nọc buồn vui ăn sâu vào tâm tánh, làm mất sự bình tĩnh tự nhiên thành ra tâm ý xao động, không còn đủ sáng suốt để nhận định mọi việc.

Có bình tĩnh mới giữ được tánh không không, lục đục thất tình không chi phối mình được,

linh tâm mới mẫn huệ cách vật, trí tri.

(Trường hợp Đức Khổng Tử bị tuyệt lương ở Trần, Thái, Ngài vẫn vui vẻ khái đờn. Tôn Trung Sơn ở Luân Đôn nhận được điện tín mời về nước để nhận chức Tổng Thống lâm thời, Tiên Sinh vẫn thản nhiên như không có việc đó).

Phải độ lượng, khoan dung và tha thứ.

Độ lượng là đo lường, xử sự có chừng mực: không thái quá, không bất cập.

Phàm muốn giải quyết một vấn đề gì hay làm một điều gì cần cân nhắc kỹ lưỡng. Phê phán người lầm lỗi phải nắm vững tình lý, hoàn cảnh, thời gian, xét trước xem sau để nhận định cho công minh.

Người độ lượng làm việc gì cũng đăc đo, nói ra lời gì cũng suy nghĩ trước, không vui đâu chuốc đó, không thương ai nên tốt, ghét ai nên xấu.

“ Thương ai thương cả lỗi đi,
Ghét ai ghét cả tông chi họ hàng ”.

Vua nước Vệ, buổi trước rất yêu Di Tử Hà. Luật pháp nước Vệ, ai đi trộm xe của vua thì phải tội chặt chân. Mẹ Di Tử Hà đau nặng, đêm khuya có người đến gọi, Di Tử Hà vội vàng lấy xe vua ra đi, vua nghe thấy khen rằng :

- “Có hiếu thật! Vì hết lòng với mẹ mà quên cả tội chặt chân.”

Lại một hôm, Di Tử Hà theo vua đi chơi ở ngoài vườn, đang ăn quả đào thấy ngọt, còn một nửa cho vua ăn. Vua nói : “Yêu ta thật, của đang ngon miệng mà biết để nhường ta.”

Về sau, vua không có lòng yêu Di Tử Hà như trước nữa.

Một hôm, Di Tử Hà phạm lỗi, vua giận nói rằng : “Di Tử Hà trước dám tự tiện lấy xe của ta đi. Lại một bận dám cho ta ăn quả đào thừa, thật đáng tội với ta đã lâu ngày”. Nói xong bắt đem ra trị tội.

Ôi! Di Tử Hà ăn ở với vua trước sau cũng vậy, thế mà trước vua khen, sau vua bắt tội là chỉ tại khi yêu khi ghét khác nhau mà thôi. Cho nên :

Thương nhau cau bảu bở ba,
Ghét nhau cau bảu bở ra làm mười.

Người có độ lượng thì không xử sự như vua nước Vệ bao giờ.

Khoan dung và tha thứ là rộng lượng bao dung, hay tha thứ những điều sai sót lỗi lầm của người khác đối với mình để cho người có phương giác ngộ, tự tỉnh ăn năn từ việc quấy trở về với lẽ phải.

Người có tánh khoan dung thì hay tha thứ vì họ quan niệm rằng: Nhơn vô thập toàn. Ở đời không ai sanh ra được toàn thiện, nghĩa là tự mình kiểm điểm cũng phải có sơ sót, vì vậy mà không cố chấp người.

Đó là nói về bậc thường. Còn các bậc Thánh Nhân, đức khoan dung dày dặn hơn nhiều vì các bậc ấy đầy lòng ái truat thương sanh, nặng về giáo hóa hơn là trừng trị.

Thuở xưa có ông Lưu Khoan là một vị quan có tấm lòng khoan dung độ lượng. Buổi sáng, khi mặc áo đi châu vua, có con thị

tỳ bưng bát cháo lên hầu, chẳng may làm đổ cháo dính áo. Con thị tỳ run sợ quá, lấy tay vuốt áo, nhưng Ông Lưu Khoan thản nhiên không đổi sắc mặt, còn ôn tồn hỏi rằng:

–“Cháo nóng có phỏng tay con không?”

Đó là một tấm lòng khoan dung đại lượng, chẳng những không quở phạt mà còn thương xót kẻ hầu hạ, phát xuất nơi lòng “nhân” mà ra vậy.

Phải vui vẻ, điều hòa, tự chủ và quyết đoán

Có vui vẻ thì tâm hồn mới được thơ thới, có vui vẻ mới cởi mở được cõi lòng vốn hay bực dọc do sự phiền toái hằng ngày. Có vui vẻ mới tạo ra bầu không khí khoan khoái dễ chịu cho riêng mình và cho tất cả mọi người xung quanh mình. Sự vui vẻ ảnh hưởng đến sức khỏe con người, chẳng khác nào thuốc bổ hỗ trợ con người được tươi tắn, chậm già trước tuổi và nảy nở nhiều tánh đức tốt để thấu phục được cảm tình của người khác.

Điều hòa là êm ái, hòa thuận. Điều hòa là tượng trưng trật tự chung trong trời đất (loi d’harmonie), và đạo Trung dung của loài người.

Vũ trụ có điều hòa thì càn khôn mới an tịnh.

Âm dương có điều hòa thì vạn vật mới được sanh sanh hóa hóa.

Xã hội có điều hòa thì dân chúng mới hưởng sự thanh bình.

Gia đình có điều hòa thì mọi người mới an vui hạnh phúc.

Lễ nhạc có điều hòa thì mới có tiết tấu âm thanh.

Thân thể con người có điều hòa thì máu huyết mới lưu thông, khỏe mạnh.

Tâm trí có điều hòa thì con người mới sáng suốt.

Trái với sự điều hòa là hỗn loạn, không trật tự.

Người luyện kỹ cần giữ tâm tánh điều hòa, tức giữ được cái đạo

Trung dung thì linh tâm mới thuần nhất mà soi sáng lòng mình hầu điu độ đến chỗ tận thiện tận mỹ.

Tự chủ là tự mình làm chủ lấy mình không để bị lôi cuốn bởi ngoại vật, ngoại cảnh. Không để ai lợi dụng sai khiến mình làm việc trái với lương tâm, trái với lẽ Đạo.

Quyết đoán: Khi mọi việc được suy nghĩ tinh tường, kỹ lưỡng phù hợp với chánh lý, tức là đã phán đoán công minh rồi nhất định đem ra thực hành.

Quyết đoán là cương quyết, dứt khoát, không lưỡng chùng, là yếu tố đoạt đến mức thành công trong mọi việc.

Giữ linh tâm làm căn bản

Linh tâm là điểm linh quang của Đức Chí Tôn ban cho mỗi người để làm chủ cả trí lực và thể xác.

Linh tâm là ánh huệ quang dẫn bước con người trên đường ngay lẽ phải để lập công đoạt vị.

Đã gọi Linh tâm là chủ của con người thì mọi việc chi cũng do Linh tâm làm căn bản. Thuận với Linh tâm là thuận theo Thiên lý thì muôn việc đều nên. Nghịch với Linh tâm tức là xu hướng theo phàm tánh thì mọi việc đều sai siển, lỗi lầm.

Muốn giữ được cái tâm cho còn bốn nguyên chí linh, chí Thánh, thì đừng để lục dục thất tình lấn áp, làm mờ tối cái ánh sáng thiêng liêng đó, tức là dọn mình cho trong sạch mới thấy được cái Tâm là nơi cảm ứng với các Đấng Trọn Lành và cũng là Tòa ngự của Đức Chí Tôn nơi lòng mình đó vậy.

Đức Chí Tôn có cho bài thi :
Bạch Ngọc từ xưa đã ngự rồi,

Chẳng cần hạ giới vọng cao ngôi.
Sang hèn trời kệ Tâm là quý,
Tâm ấy Tòa Sen của Lão ngôi.

Và trong “Thánh Ngôn Hiệp Tuyển” quyển 2 có bài thi:

Gắng sức trau giồi một chữ Tâm,
Đạo Đời muôn việc khỏi sai lầm.
Tâm thành ắt đặng đường tu vững,
Tâm chánh mới mong mối Đạo cầm.
Tâm ái nhưn sanh an bốn biển,
Tâm hòa thiên hạ trị muôn năm.
Đường Tâm cửa Thánh dầu chưa vẹn,
Có buổi hoài công bước Đạo tầm.

Hiếu hạnh với Chí Tôn và Phật Mẫu.

Công đức sinh thành dưỡng dục của Cha Mẹ hữu hình lớn lao bao nhiêu cũng không sánh bằng công đức của hai Đấng Tạo Đao là Ông Cha, Bà Mẹ Thiêng Liêng tối cao tối trọng hơn nhiều.

Cha Mẹ hữu hình ban cho chúng ta một mảnh thân phàm xác thịt, thì hai Đấng Phụ Mẫu Thiêng Liêng ban cho chúng ta nhưt điểm linh và một khối Chơn Thần để làm chủ xác thân ta.

Muốn đền đáp công ơn đó, chúng ta phải hiếu hạnh.

Hiếu hạnh với Phụ Mẫu hữu hình là sớm thăm tối viếng, vâng lời chịu lụy, ân cần dưỡng nuôi, tạo danh thơm tiếng tốt, làm đẹp mặt nở mày Tông môn Tổ đường thì đối với Phụ Mẫu Thiêng Liêng chúng ta cũng phải:

*-Thường xuyên cúng kính, lễ bái thường hành hôm sớm (nhưt triều nhưt tịch kính bày mộ khang) cho hằng bữa tâm hồn được gần gũi ân điển Thiêng Liêng, gột rửa chất phàm,

giải tiêu oan nghiệt, tinh thần trí não được sáng suốt để thể Thiên hành Đạo cho đúng với Luật Pháp Chơn Truyền.

*-Nghe và làm theo Thánh Ngôn các Đấng Thiêng Liêng, Đức Chí Tôn và Phật Mẫu tức là biết vâng lời phục vụ. Giữ tròn câu minh thệ, xả thân vì Đạo đem hết năng lực phụng sự cho Vạn Linh làm rạng danh Đức Chí Tôn và Phật Mẫu tức là báo hiếu đó vậy.

* * * * *

**BUỔI HỌP MẶT TÂN NIÊN
TÂY NINH ĐỒNG HƯƠNG HỘI BẮC CALIFORNIA
NGÀY 12-2-2017 TẠI SAN JOSE, CALIFORNIA**

Vào ngày 12-2-2017 tại thành phố San Jose, California, buổi họp mặt tân niên của Tây Ninh Đồng Hương Hội đã được tổ chức tại nhà hàng Grand Fortune Seafood, đường momterey, San Jose, CA. Buổi họp mặt bắt đầu từ lúc 4.00 PM và đã được tổ chức rất vui vẻ, ấm cúng, đầy tình đồng hương.

Hiện diện trong buổi tiệc chúng tôi nhận thấy về phía quan khách dân cử có:

- *- Dân Biểu Hạ Viện Tiểu Bang CA: Ông Ash Kalra, Đơn vị 27
- *- Giám Sát Viên Đơn vị 2, Santa clara County: Bà Cindy Chavez

Ngoài quý vị dân cử nêu trên chúng tôi nhận thấy có một số Hội Đoàn bạn như sau:

- 1-Khu Hội Từ Nhân Chính trị Bắc California: Mai Khuyên, Hội Trưởng.
- 2-Ban Đại Diện Cộng Đồng Bắc California: Phạm Hữu Sơn, Chủ Tịch.
- 3-Hội Ái Hữu Lực Lượng và Quỹ Tương Tế CSQG: Nguyễn Ngọc Thụy & Lê văn Thụy
- 4-Hội Võ Bị Đà Lạt Bắc CA: Minh Đức, Hội Trưởng.
- 5-Hội Biệt Động Quân: Trần Song Nguyên
- 6-Ls. Lê Duy San, Hội Cựu sinh Trường Chu Văn An.

Cũng theo thông lệ, buổi họp mặt đã khai mạc với lễ chào Quốc kỳ Hoa Kỳ - VNCH và phút mặt niệm . Kế tiếp Chị Trương Thị Vân Lan , Hội Trưởng Tây Ninh Đồng Hương hội khai mạc buổi họp mặt và ngỏ lời chào mừng quan khách. Kế tiếp là các chương trình văn nghệ, xổ số, tặng quà cho các em thiếu nhi và quà tưởng niệm cho các vị cao niên . . .

Buổi họp mặt gồm có khoảng 200 người tham dự và chấm dứt vào khoảng gần 9.00 PM trong không khí vui vẻ thấm tình đồng hương và hẹn gặp năm sau.

(Đỗ Minh)

MỘT SỐ HÌNH ẢNH BUỔI HỌP MẶT

(Ảnh: Nguyễn Hưng, Duy Văn . . .)

20 điều đại tu dưỡng trong đời người

Khoan dung là tu dưỡng khó đặc

Dưới đây là 20 điều đại tu dưỡng của đời người đã qua trải nghiệm đúc kết từ trong cuộc sống, cái tốt thì xin hãy bảo lưu, cái xấu xin hãy lánh bỏ.

Điều Tu dưỡng 1: Tu dưỡng lớn nhất của đời người là khoan dung

Mỗi cá nhân một con người đều hy vọng mình là một người có phong độ trong đời nhân xử thế, đều mong rằng bản thân tu dưỡng thành những thói quen tốt. Vậy như thế nào gọi là tu dưỡng lớn nhất? Chính là khoan dung. “Nghiêm dĩ luật dĩ, khoan dĩ đãi nhân – nghĩa là: Lấy nghiêm khắc làm kỉ luật cho mình, lấy khoan dung rộng lượng để đối xử với người”, chúng ta đối đãi với người cần phải khoan hậu, cần phải bao dung, cho dù người khác đối đãi bạn tử tế hay không tử tế, bạn đều có thể bao dung, đây mới là tu dưỡng lớn nhất đời người của con người sinh ra trong cuộc sống này.

Điều tu dưỡng 2: Thu hoạch lớn nhất của đời người là biết đủ

Mỗi cá nhân một con người đều hy vọng bản thân mình có thu nhập, đạt thành tựu, và có những thu hoạch. Vậy thế nào được gọi là thu hoạch lớn nhất đây? Đó là cần có khả năng biết đủ, bạn không thấy đủ, cho dù có ngủ tại thiên đường cũng sẽ cảm thấy như đang địa ngục, nếu bạn biết đủ, biết hài lòng thì địa ngục cũng như thiên đường, cho nên biết đủ là thu hoạch lớn nhất.

Điều tu dưỡng 3: Năm giữ lớn nhất của đời người là cảm ơn

Người giàu có nhất là gì? Người nghèo khổ nhất là gì? Luôn sẵn sàng muốn thu được từ người khác là người nghèo. Thời thời muốn giúp đỡ cấp cho người khác, luôn mang trong tâm lòng cảm tạ là khuôn phép của người giàu có. Vì thế, một người có khả năng cảm ơn, trân quý phước đức, người ấy là người nắm giữ cuộc sống lớn nhất.

Điều tu dưỡng 4: Mỹ đức lớn nhất của đời người là từ bi

Mỹ đức lớn nhất của cá nhân một con người không phải là ở lớn lên có được dung mạo thật xinh đẹp, cũng không phải có thật nhiều tiền của, tài phúc, hay rất nhiều tài năng, mà mỹ đức lớn nhất của đời người là từ bi. Cho nên đời người thà có thể không có tài cán, không có học vấn, nhưng không thể không có từ bi, tâm từ bi mới là phẩm chất, là mỹ đức, là đức hạnh chân chính.

Điều tu dưỡng 5: Niềm vui lớn nhất của đời người là pháp lạc

Nhiều người luôn mong tìm niềm vui bằng những cảm quan từ vật ngoài thân xung quanh mình, ví dụ như một câu nói tán thưởng – khen ngợi liền hoan hỷ vui mừng cả nửa ngày, nhưng những hoan hỷ vui mừng đó một hồi là đã qua đi rồi; bạn hy vọng đạt được niềm vui từ những đồng tiền vàng, nhưng những đồng tiền vàng ấy cũng như nước chảy, một thoáng là dùng hết; bạn hy vọng đạt được niềm vui trong những chuyến du lịch đó đây, nhưng ngàn dặm vạn lý nháy mắt một cái cũng qua đi, hân hoan cũng sẽ tiêu tan mất. Duy có một loại niềm vui lâu bền mãi, đó là Pháp lạc. Pháp lạc sẽ là niềm vui của tinh thần, của tri thức, của ý kiến, của quan điểm, của tu hành, và có thể bảo lưu theo mình trọn đời liền thân, mãi không thất lạc.

Điều tu dưỡng 6: Tâm bệnh lớn nhất của đời người là ích kỷ

Con người vốn bằng xương bằng thịt, thân thể khó tránh khỏi bệnh tật, già nua và cái chết. Kỳ thực tâm bệnh trên tâm lý càng lớn, vậy tâm bệnh trên tâm lý là gì? Đó là ích kỷ, chỉ vì mình. Người bởi

do ích kỷ, chỉ mong lợi mình, tâm lòng không khoáng đạt, tâm không đại lượng, khó tiến triển thành tựu, tự mình không thể thăng hoa cảnh giới tư tưởng. Vì thế một người ngoài chú ý giữ gìn sức khỏe để không phải thông khổ bệnh tật, còn cần phải chữa khỏi tâm bệnh của chính mình.

Điều tu dưỡng 7: Sai lầm lớn nhất của đời người là tà kiến [cái nhìn sai lệch]

Thường người ta phạm sai lầm, nếu như là sai lầm trên sự tình, còn có thể sửa chữa. Còn như trên nhận thức có độ chệch, mang cái nhìn tà kiến, tư tưởng hiểu lầm lệch lạc thì đó chính là sai lầm lớn nhất của đời người. Không những không biết tự mình quy chính, mà còn tự cho mình là đúng, đây là căn bệnh trong xã hội hiện đại mà rất nhiều người dễ phạm phải, thật là đáng sợ.

Điều tu dưỡng 8: Phiền não lớn nhất của đời người là dục vọng, mong muốn

Có người nói: thế giới chứa đựng đầy rẫy những ưu lo khổ não, bởi vì thế giới sa bà vốn dĩ phải là thế giới sa bà, tức là cõi đời ta ở đây mỗi người đều phải đối mặt và đi băng xuyên qua nó, không có ai là ngoại lệ, vì thế đầy đủ phiền não, thống khổ. Ví như tâm dục vọng của chúng ta đều mong nắm giữ tiền tài, mỹ sắc, ăn uống ngon, nắm giữ quyền lực, mong cầu danh vị để bản thân có những mối quan hệ đẳng cấp trong đời. Vì thế dục vọng như núi, khi chưa thỏa mãn, liền cảm thấy phiền não. Cho nên phiền não lớn nhất của đời người là dục vọng.

Điều tu dưỡng 9: Kẻ thù lớn nhất của đời người là chính mình

Thường người luôn không tự mình đối xử hữu ái với chính mình, biến bản thân thành kẻ thù của chính mình, kỳ thực kẻ thù lớn nhất của đời người không phải là người khác, là chính mình. Bởi kẻ thù từ bên ngoài thì còn dễ nhận biết, dễ phòng bị, trái lại là chính mình không dễ nhận thức được chính mình, không dễ minh bạch, không dễ khống chế, kìm chế tự thân. Chúng ta thường đối với những tham muốn của bản thân mãi không thôi, cứ tham muốn hết thứ này đến thứ khác không ngừng nghỉ, khắp chốn nơi nơi vẫy mời toàn sai lầm tội lỗi, nào những phiền muộn cùng oán hận, tự mình rước tai họa, cứ ở đó tự biến mình thành kẻ thù của chính mình, tính khí và những sân hận có hóa giải cũng không nổi, vì thế kẻ thù lớn nhất của đời người chúng ta là chính mình. Và vì thế cần phải chiến thắng được chính mình đó là chiến thắng lớn nhất của đời người.

Điều tu dưỡng 10: Vô tri, kém hiểu biết là đáng thương lớn nhất của đời người

Đáng thương lớn nhất của đời người không phải là không có tiền, không có thế lực, cũng không phải không có địa vị, hay không có nghề nghiệp, v.v... Vô tri, kém hiểu biết là đáng thương lớn nhất, không hiểu lý, không nhìn nhận rõ chân tướng của thế gian, không thể nhìn nhận rõ quan hệ của nhân ngã, không thể thấy hết luật nhân quả và nhân duyên vốn dĩ của thế giới, đây chính là đáng thương lớn nhất của đời người.

Điều tu dưỡng 11: Thất bại lớn nhất của đời người là khinh mạn

Cái gọi là “Khiêm thụ ích, mãn chiêu tổn” – nghĩa là: khiêm nhường sẽ nhận được lợi ích, được thêm cho, tự mãn thì bị mất đi, chuốc lấy tổn hại, một người nếu như tự cao tự đại, tự ngã ở trên cao, cho dù đi tới bất cứ đâu đều không nhận được sự đón chào, cho

nên thất bại lớn nhất của con người sinh ra trên nhân thế này là kiêu ngạo, khinh thường. Nguồn năng lượng lớn nhất của đời người là niềm tin

Điều tu dưỡng 12: Vô tri, kém hiểu biết lớn nhất của đời người là oán trách

Vô tri chính là không minh bạch, vô minh không thấy được lý ví như nguyên lý, đạo lý, vì không thấy lý cho nên khi gặp điều không như ý liền oán trời trách người, oán ông trời không phù hộ, bảo bọc, oán con người thế gian không giúp đỡ. Oán trách đối với cả xã hội, quốc gia, bạn bè và người thân, họ hàng thân quyến. Thậm chí khi phiền não vì oán hận còn nổi nóng quăng bàn ném ghế, ném cả chén trà. Đây chính là vô tri lớn nhất của đời người. Họ đã không tự soi trách mình, mà còn oán bạn bè, oán họ hàng thân thuộc, oán trời trách người, còn trút giận nên cả ly trà, bàn ghế.

Điều tu dưỡng 13: Lỗi lầm lớn nhất của đời người là xâm phạm

Lỗi lầm lớn nhất của chúng ta chính là xâm phạm. Xâm phạm tiền tài phúc lộc, sinh mệnh của người ta.

Điều tu dưỡng 14: Thị phi là khôn nhiều lớn nhất của đời người

Có người nói: Địa phương có người liền có thị phi. Thị phi (phải – trái, đúng – sai) khiến chúng ta

cảm thấy khổ não khôn nguôi, nhưng cái gọi là “ thị phi triều triều hữu, bất thính tự nhiên vô nghĩa là: Chuyện thị phi suốt ngày sẵn có, chẳng để tai nó tự như không”, chỉ cần chúng ta có thể làm tới được không để tai thị phi, không chuyển tiếp thị phi, cần gì phải tranh đấu tới lui, chỉ tăng thêm khổ não!

Điều tu dưỡng 15: Hy vọng lớn nhất của đời người là bình an

Mọi người đều mong muốn theo đuổi tiền tài và danh vọng. Tuy nhiên nếu có được danh vọng, tiền tài, nhưng lại mất đi sự bình an, thế thì cuộc sống chưa chạm tới hy vọng, mất đi ý nghĩa. Cho nên bình an là hy vọng lớn nhất của đời người, cái gọi là bình an chính là một phúc lành.

Điều tu dưỡng 16: Can đảm lớn nhất của đời người chính là tự mình nhận sai

Người cần có dũng khí, dũng khí không phải là ẩu đả đấu đá, đánh nhau với người, cũng không phải là tính toán so bì, tranh chấp với người ta, dũng khí lớn nhất chính là tự mình nhận sai. Cảm thấy tôi không nên nói câu nói này, tôi không nên làm việc này, tôi không nên cản trở bạn, người can đảm là một người mà có thể sám hối nhận sai.

Điều tu dưỡng 17: Nguồn năng lượng lớn nhất của đời người là niềm tin

Chúng ta thường nói phát triển nguồn năng lượng, năng lượng không nhất định chỉ là khoáng sản ở trong lòng núi, hay châu báu dưới đáy biển, cũng không nhất định là năng lượng của ánh sáng mặt trời hay không khí thiên nhiên, nguồn năng lượng lớn nhất của đời người chính là niềm tin. Bởi vì bên trong niềm tin có ẩn chứa kho báu và của cải vật chất, ở đó có công đức và tiền tài phúc lành.

Điều tu dưỡng 18: Phát tâm vĩ đại nhất của đời người chính là lợi ích chúng sinh

Chúng ta thường nghe nói rằng các lão hòa thượng và đồ đệ của Phật giáo cần phải vì người phát tâm. Vậy rốt cuộc là phát tâm gì vậy?

Cần phát thiện tâm, hảo tâm, cũng chính là các lợi ích tới đại chúng. Ví như một câu thuyết giảng tôi nói có lợi ích đối với mọi người, một việc tôi làm mang đến lợi ích đối với mọi người, lấy lợi ích của chúng sinh làm chủ.

Điều tu dưỡng 19: Tiền vốn lớn nhất của đời người là tôn nghiêm

Người vì người mà đến, đó chính là tôn nghiêm, ví thử cái gì cũng có thể hy sinh, tuy nhiên sau cùng khi sự hy sinh chạm tới ngưỡng cửa bút rút, dẫn đo trong tâm thì tốt hơn hết vẫn là cần bảo lưu giữ lại một chút tôn nghiêm cho mình, vì thế mỗi một người cần làm người tôn nghiêm đối với chính mình, tôn trọng trân quý nó, bảo hữu tôn nghiêm.

Điều tu dưỡng 20: Ưu tư lớn nhất của đời người là sinh – tử

Sinh – tử là hai việc đại sự lớn nhất trong cuộc đời con người, nó cũng là mối ưu lo lớn nhất. Sinh thời mưu đồ tranh danh đoạt lợi, “nhĩ ngu ngã tác” – người lừa đảo người bịp bợm tráo trở với nhau để thủ lợi; Một khi lâm vào cảnh vô thường chợt ập đến, nỗi sợ về tài phúc, ái tình, sự nghiệp đều sẽ chớp mắt thành không. Vì thế ưu lo lớn nhất của cuộc đời chính là luôn luôn lo lắng ưu tư không biết sinh thời, tử thời.

(Nguồn Internet)

THÔNG BÁO

Để trả lời quý Hiền Huynh Hiền Tỷ trong Ban Thế Đạo, tiền niên liêm đã quy định từ trước đến giờ là 60.00 đôla / năm.

Trân trọng thông báo

San Jose, 28-2-2017

Ban Thế Đạo Hải Ngoại

ĐỌC - CỔ ĐỘNG - YẾM TRỢ TẬP SAN THẾ ĐẠO

Trong tháng 3-2017 Ban Thế Đạo Hải Ngoại
sẽ phát hành Quyển “Lời Thuyết Đạo
của Đức Hộ Pháp năm 1946-1947”.

Xin đồng đạo đón đọc

PHÂN ƯU

Chúng tôi vô cùng thương tiếc nhận được tin buồn:
Hiên thê của HH Hiên Tài Bùi Văn Nho là:

CỰU THÔNG SỰ ĐẶNG NGỌC CHIẾU

Đã qui vị vào lúc 1 giờ 22 phút trưa ngày 25-2-2017 (nhằm ngày 29 tháng Giêng năm Đinh Dậu) tại thành phố Riverside, Nam CA, Hoa Kỳ.

Hưởng thọ 77 tuổi

Tang Lễ sẽ cử hành vào lúc 9.00 giờ sáng ngày 4-3-2017 tại Nhà Quàn Peek Family Home, số 7801 đường Bolsa, Westminster, CA 92683.

Chúng tôi thành kính phân ưu cùng Hiên Huynh Hiên Tài Bùi Văn Nho và tang gia hiếu quyến.

Nguyện cầu Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu và các Đấng Thiêng Liêng ban hồng ân độ rỗi hương linh cố cựu Thông Sự Đặng Ngọc Chiếu sớm được trở về cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại

PHÂN ƯU

Chúng tôi vô cùng thương tiếc nhận được tin buồn:
Con trai của cố Lễ Sanh Ngọc Đoan Thanh (Phạm Tài Đoan) nguyên Đâu
Tộc Tộc Đạo Santa Clara, CA, là:

Đạo hữu **Phạm Bằng Tường**

Đã qui vị vào lúc 22 giờ 49 phút ngày 23-2-2017 (nhằm ngày 27 tháng
Giêng năm Đinh Dậu) tại thành phố San Jose, CA, Hoa Kỳ.

Hưởng thọ 73 tuổi

Chúng tôi thành kính phân ưu cùng gia đình Hiền Huynh Phạm Bằng Tường
và tang gia hiếu quyến.

Nguyện cầu Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu và các Đấng Thiêng Liêng ban
hồng ân độ rỗi hương linh cố đạo hữu Phạm Bằng Tường sớm được trở về
cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU.

Ban Thế Đạo Hải Ngoại